

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца – Веселин Мрдак
- пуномоћници оштећених: Наташа Кандић, Славица Јовановић
- сви оптужени и
- браниоци-адвокати: Бранкица Мајкић, бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића, Игор Олујић, бранилац оптуженог Милана Радојчића, Војислав Вукотић, бранилац оптуженог Жељка Крњајића, Бранко Лукић, бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Јасмина Живић, бранилац оптуженог Дарка Перића, Бранко Димић, бранилац оптуженог Радисава Јосиповића, Слободан Живковић, бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, Радослав Шошкић, бранилац оптуженог Александра Николаидиса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 9 часова и 38 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Адвокат Бранко Димић. Ја бих замолио за дозволу да напустим претрес после паузе или у 12 сати, а мењаће ме колега Бранко Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Констатује се да је приступила и адв.Гордана Живановић, бранилац оптуженог Јована Димитријевића.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је Жупанијски суд у Ријеци обавестио Виши суд у Београду да сведок Владимир Сомборац није приступио у Жупанијски суд у Ријеци због здравствених разлога и суду факсом проследио медицинску документацију за овог сведока.

СВЕДОК МАТО БАТАКОВИЋ

Чије се испитивање врши **путем видео-конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару, у присуству** судије Јадранке Курбел и записничара Ренате Павић и судијског помоћника Вишег суда у Београду Вање Гајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нису прикључене слушалице. Добар дан. Хало. Да ли се чујемо?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само камеру усмерите према сведоку. Сведок Мато Батаковић. Добар дан господине Батаковићу.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Добар дан часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци. Име оца?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Андрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Андрије. Шта сте Ви по занимању?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам у мировини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, са станом у? Адреса Ваша.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ловас, Дол бр. 43.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: 1952. Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1952. године у Ловасу. Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете Ви рећи да ли сте са неким у сродству или евентуално у завади. Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис. Јесте ли са неким од њих у сродству или евентуално у некој завади?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам ни у сродству ни у свађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан, није у завади. Господине Батаковићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, понављајући ове речи које је изговорим. Заклињем се.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Пред судом бит питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нећу прећутати.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ, од оца Андрије, пензионер, са пребивалиштем у Ловасу, ул. Дол 43, рођен 30.09.1952. године у Ловасу, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом у Београду се против ових 14 лица које сам Вам прочитала, води кривични поступак због кривичног

дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у 10 и 11 месецу 1991. године, и предмет оптужбе је напад на Ловас, убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања, мучења цивилног становништва у самом месту и догађај на минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега тога познато, да ли сте у овом периоду били у месту Ловас и све што знате у вези тих дешавања у том периоду, посебно уколико познајете поједине оптужене, да ли су они имали некакву улогу у тим догађајима. Изволите.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па ја ћу Вам испричат све од почетка напада на Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јер сам био тамо. Ујутру око 6, пола седам, сам ишао у пекару, у ствари, наш месар је продавао крух, пошто није било ни струје и то и негде око пола осам, нестало је круха већ било, па сам чекао другу туру. Негде око пола осам је то почело. 7,20 - пола осам је почело да, да се пуца, тако да су се људи разбежали који су чекали крух, ја сам остао, покојни месар Паво Ђаковић и мали Павиша, што га ми кажемо Павиша а презиме Шимуновић, тако да смо се нас тројица повукли код њега у радњу. Он је продавао и пиће. Врата су била отворена, ал ипак се чуло да то пуца, не смеш провирит, пуца се. Он је затворио своју радњу и ми смо отишли у задружни подрум, доле у двориште, то је подрум има једно 20 метара дугачак и чули смо ми пуцање, што ближе, чули смо јаук, а преко пута те његове продавнице чуо се јаук, па смо мислили да је то од суседа Пере пунац Палијана. Међутим, не знаш ко је кад се пуца. Затим све ближе, ближе, чули су се повици, ушли су у двориште, имал кога у подруму? Бацићемо бомбе, а знате како је, ми смо се бојали сва тројица. Прво је покојни Павиша рекао да нећемо се јавити, мали Блажин је рекао јавићемо се, ајде јавићемо се. Та бомба нам не би ниш, дугачак је подрум. Отворили су врата и то кад су већ да ће бацит бомбе, јавили смо се. Изашли смо напоље сва тројица. Ту је било њи пуно, не могу рећ десетак, петнаест, ту је био Дуле Грковић са њима и они су нас одвели преко. Дуле је рекао, ајде преко идете у двориште задружно. Ја и Павиша смо остали тамо а Дуле је рекао, ти Павиша остани ту вани, ти идеш с нама кући. Ту је био Дуле Грковић, ту је био Крњајић, ове друге ја не познам. И они су отишли. Ми смо, у том дворишту је већ било ту 50-

60 људи који су били тамо у два-три реда, сједили су неки, и ту сам осто и ја. Међутим, није прошло дуго вријеме, дошао, довели су од тог покојног Ђаковића мали трактор «Фергусон», малу приколицу, ту је било робе, неких књига, ови, ови штедни књижица, онда како сам видио покојног Павишу, тако сам га задњи пут и видио. Међутим, ту се, ту се доводило људи из села стално, људи, жена, дјеце. Ја сам ту осто читав дан и ноћ али прије тога, морам рећи да је негдје око поднева а можда 1, 2, 3 сата, немојте ме точно, углавном, тај исти дан доведен је ловашки пуковник Ловрић у двориште. Довео га је његов сусјед један човјек старији, штап је имао, а ту је већ унутра у дворишту био у овој кухињи, ту је био Деветак, били су ту њи Ловашчана, његов тај нећак, па шта ја знам. Ловашчана доста је било. Ту се створила толка гужва, нормално, они су човека ухватили Антоловић Паву, одвели га, ту су комбаји били, пребили су бога у њему, кад морам рећ. Нисам смео ништа мрднит, и кад је дошао тај пуковник, он је унутра ишао код Деветака, шта су они причали, шта нису, ми то доле вани, нико није знао. Међутим, кад је изашао ван, рекао је старци, жене, дјеца, могу ићи кући а ми остали горе има две просторије гдје су ови у радиони имали шефови, ми смо морали горе ићи. Међутим, нас пар, ми смо сједили, нас пар је ишло у стару школу иза цркве, донети пар клупа, тако да смо ишли доле, ал су нас пратили ја и не знам ни ко су ни шта су, ни име ни презиме. И код Јосе Бојића преко пута задруге, од њих један је пушком разбио прозор и бацио унутра бомбу, ту је била некад гостиона. Донели смо те клупе, ставили горе, остали смо читаву ноћ, ја сам остао до ујутру па сам био пуштен. Ту ноћ су долазили пун аутобус, одакле из Београда, не знам, немојте ме, војске. Нас су сваки сат времена пописивали, Ђуро Продановић, пописивао, Бајица Радојчић, па и сам овај Девчић. Мало, мало, па су нас испитивали мислим пописивали, има људи које су одвозили ван покојни Краљевић, Тута, Златко му име, покојни Јовановић Јосо, има људи који су изведени ван, туку, морају гдје је оружје, ди су шта су имали не знам, тако да је ујутру негде око 8 сати, пуштено нас једна количина људи, они су остали. И речено ми је кад су ме пустили да идем кући, у 10 сати да се јавим, да ћу ић купит мртве по селу. Не само ја, било је то већ одређена екипа која ће то купит. Возиће Ивица Филић, сад покојни. Отишао сам кући, међутим, нисам нашао ни жену, мајка ми била с дјецом код брата сам био иначе, јер сам морао од куће отић, имали смо подрум под брдом, тукли су цркву, подрум се почео урушавати.

Вратио сам се назад у то вријеме сам морао бит. У дворишту је била хајка, како би то човјек рекао. Пуно четника, пуно. И онда ми је Милан Девчић рекао «Мата мало сачекај, изгледа да ћеш морат питати Деветака, ићеш и са Марком у пекару радит». Добро, док то није, док они се нису договорили, био је трактор, па сам морао ић доле у подрум, купили смо дрва за пекару што је остало, тако да сам ја ишо радит у пекару. Тај дан кад сам пуштен, док смо ми купили та дрва, почело се пуцат, каже да пуцају Хрвати са крова куће преко од задруге где Јосе Бојића, сад не знам точно. То је ту трговина је одмах крај задруге, то је толко су они залегли и пуцали по том крову, ми нисмо ни знали шта се дешава. Међутим, кратко вријеме довели су два, два дечка, два брата, то су Павлић сад, Жељко и Дарко. Довели су их у двориште, бога су убили у њима, крвави, мали је имао најмлађи, велику косу, то је, то је било ужас гледати. Ту је био и Девчић, ту је био Деветак, ту су били сви ови наши Ловашчани. Води их каже у опћину. Одвели су их у опћину, доле има подрум. Ја их више нисам видио. Тако да сам ја тај дан та дрва смо одвезли и јавио се у пекару. Тако да сам сваки дан ујутру морао ић са Марком пекаром, то је Кесегић Марко, његов је зет исто Србин, знају о њему шта је радио. Ја сам сваки дан морао ић са њим ујутру у 6 сати на код нашег Томе пекара радит. Ја сам имао бјелу крпу, а он је имао пушку, он је имао на себи ону војничку, војничко само јакну. И тако свако јутро, он је долазио по мене и онда смо ишли у пекару, јер ја сам био обиљежен, а он није. Он је Хрват као и ја. Ал ето зет му је Србин па то. Друго, кад је, кад се ишло на минско поље, ми смо радили у пекари, не знам ко је дошао и рекао да у пет сати, то је био човек који је ишао као, ми кажемо, добошар. Ипак смо ја и Марко дошли горе, речено је, сам Деветак је рекао, вас двојица идете у пекару, немате с тим ништа, ал смо остали ми у дворишту, људе су одвајали у два реда, касније смо ми отишли, куд је ко отишо, то вече су људи одвајани и код Милића и за минско поље и то, углавном, нисам ту био. Друго, шта још имам рећ. Ево већ сад не знам. Углавном сам радио у пекари. Е, једног дана је дошао тај исти добошар и рекао, морам се јавити горе у полицију јел ми се војска уселила у кућу, нашли су пушку. Ја сам само бленио, реко, нисмо ту били од почетка како је напад на Ловас, кућа је отворена, војска се уселила у кућу, ја о пушки ништа не знам. Углавном сам ја морао да одем горе. Милан Девчић ми је реко, испитивао ме је, реци Мата, јел твоја пушка? Ја сам рекао, Милане,

искрено, моја пушка није. Ја нисам ту ни доле, ја сам код брата и дјеца и жена и матер ми. И то је било испитивање, реци, пустићемо те, немој да морамо да идеш у Шид и шта ја знам. Како да ти кажем човече, кад није моје. И на том је остало. Остаћеш ту горе, ту је био он, ту је био само мало да се сјетим презимена, како се зову, Радојчић, она три брата Тепавац, е сад кад би ја сад сјетио се, углавном, братићи Тепавци су били горе, јел сам видио собу гдје су они спавали, војнички кревети. Међутим, ту сам чекао једно два-три сата, у то вријеме је дошао пуковник Шљиванчанин у Ловас и отишао је горе код Деветака, шта су разговарали, шта нису, то мене не интересира и у једном тренутку је дошао војник и каже, ајде идеш са Шљиванчанином. Ја сам рекао кући да се јавим, не, идеш са њим, кад ниси хтео признат да је пушка твоја, идеш са њим. Добро. Ја сам био везан. Сео сам у ту кампањолу њихову, а у кампањоли је била већ та пушка «М-48» и његов возач је возио, возио возач. Он је седио напред, ја сам седио отрага. И читавим путем до шуме која има два километра до шуме, до цесте, знао је све о мени. Ја сам рекао, па кад знате, шта је, шта сам ја сад ту крив, ево, станите, отворите врата, убите ме и готово, ако сам ја крив. Не, идеш ти с нама у Шид. Добро, прошли смо и Товарник, видио сам те ужасе, у Шиду ме је оставио у центру, возач ме одвезао доле у то њихово кино где је било сакупљалиште, ту је било већ доста људи из околних села које ја познам, јер сам радио као складиштар, горе на ваги и одатле сам ја отишао у логор. То је моја прича што Вам ја имам казат, а Ви мене сад слободно питајте што Вас интересира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Батаковићу, реците ми да ли је село Ловас било брањено село, да ли је била нека организована одбрана тог дана кад је био напад? Да ли је неко.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тог дана? Ја не знам, ја нисам стварно никуда ишао. Колко ја знам, није нико бранио село. Било је ноћних стража, прије смо ми то држали доље, јесмо, било је, али тај дан ја не знам дал је ико био на тој страни одакле су они дошли. Са стране гдје је Крњајић и они сви, где су њихове куће. Можда је и около даље та села, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је у том десетом месецу или тог дана кад је био напад било хрватских оружаних снага у месту Ловас?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја колко знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те цивилне страже, до када су оне функционисале, од када до када? Када су основане и до када су функционисале цивилне страже?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Кад су оне основане, ја не знам, кад су оне основане, па то је нас два-три ишло, једна ловачка пушка, два човјека иду. Два метка имају, па како је то стража била. То су такве силе са два метка ловачка ић на страже, ал ето морало се ић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми до када су држане те страже? До када? Оријентационо у односу на дан када је био напад, да ли су у десетом месецу држане страже?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су саслушани неки сведоци Иван Мујић, Жељко Цирба, Антон Кризманић и други, који су се изјашњавали да у десетом месецу нису држане цивилне страже.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја вјерујем да је негдје било, сад није то било ко прије, и тога пуно, није пуно ни било на стражама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је било неких преговора између војске и кризног штаба села Ловас у вези предаје неког оружја и да ли је у вези тога нешто Вама познато? Да ли је дошло.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Познато ми, познато да је било, ишли су у преговоре у Шид, ево мој директор Рендулић, сад да ли је ишао и Цирба, мислим само знам да је ишао Рендулић, ишао је мислим и тај пуковник, ишао је и свећеник Бурик из Товарника, колко знам о предаји оружја, о предаји шта ја знам, шта су они разговарали, ја Вам то не знам рећ. Нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је неко оружје предато илочној полицији, један део, а један мањи део понуђен на предају Југословенској Народној Армији?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То не знам, јер ја сам нон-стоп, већином сам ја био на економији горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, изволите.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Рећи ћу Вам још једно, прије, прије напада на Ловас као складиштар, чувар ми је јавио да дођем горе, морам дат горива, дошла је, дошла је војска. Стварно је дошло 3-4 камиона, тенк који је прошао кроз двориште, један са овај, ван

цесте, морао сам им дат гориво, и дао сам гориво, дао сам им јабука, сам тај капетан, не знам му ни име ни презиме, рекао је војсци да не узима и да не бацају, узмите гајбу јер иду за Београд, тако је речено. Бар је он тако рекао. Дао сам им и ракије коју је тамо задруга пекла и они су отишли, ево, то је, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Они су били на том, на тој Ори како се зове, углавном су они рекли да иду за Београд, сад и чуо сам да је њихов авион их ракетирао. Мислим ту војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете да је Југословенска Народна Армија била на Ори у то време. Колико је то било пре самог напада на Ловас?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: А точно Вам сад не могу, не знам точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не мислим временски тачно датум, али отприлике колико дана пре напада.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ма има то и више дана, није то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месецу онда, ако се можете изјаснити, осми, девети?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам, да лажем, не знам точно који је мјесец био, не могу то, само ово да су они били, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Дал је сад 7, 8 мјесец, 9, не знам, јер ја сам био стално горе као складиштар увијек сам морао нешто дат. Или као фирми или као тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били запослени у то време?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесам, у задруги као складиштар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У задрузи? Реците ми да ли је Југословенска Народна Армија пролазила поред села на путу према Вуковару?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било често?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Видили смо једанпут јер стварно наши су ишли горе на сушару да виде да ли се креће, ди су тенкови, преко поља од Шида се фино види, то је колона ишла тенкова, камиона, чак су кад су дошли до наше цесте, они су почели пуцат по економији. Људи који су ишли горе да виде ди се налазе, они су почели пуцат, људи су побегли, ја сам осто горе и један човјек, ја сам побјегао у складишту доле, ди се вуче горе кукуруз, ту сам отишао доле, нисам могао побјећ, мислим. Тукло је то, ударало, ломило, након тог престанка, тајац. Ја нисам имао ни зрака, ни воде

од оне прашине и чуло се људи, чујем људе у дворишту, Мата јави се јел си жив? Нисам знао ко је, бојо сам се. Међутим, од оног страха, жеђи, прашине, одоздо ја сам се попео горе то су лотре овај жељезне, то је дубоко једно десетак метара, ту је био мој пословођа Никица Марић, ту је био доктор Качар, ту је било њих 4-5 људи који су радили у задрузи и доктор Качар ми је дао инекцију да ја кад сам то све видио, мал нисам ошо у несвест, ево, има и картон и сад од нашег доктора у Ловасу и докторице, тај доктор Качар ми је помогао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми пре 10.10.91.године, да ли је Ловас гранатиран и колико пута?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ловас је тучен, тучена је црква, колко знам, црква је тучена, срушен је торањ, то знам јел сам ја испод, станујем испод саме цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми 10.10.91., године, који део Ловаса је гранатиран?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па гранатиран је дио то ми зовемо «Брдо», прво је Брдо тучено, то је значи, код гробља горе, од гробља. А од как би ја то реко, од Опатовца, тамо ди је станово Крњајић, од тог, од тог краја села, од циглане, како кажу, је кренил, они су дошли одатле, улицама тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, реците ми да ли је неко страдао од гранатирања, да ли је смртно страдао или евентуално повређен? А да Ви сте сазнали.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То не знам. Ја, ја ћу Вам само рећ, кад сам пуштен, кад сам реко оно да сам био у подруму, чуо да то јечи, је био рањен Краљевић Јосип и кад смо изашли напоље, ја сам крај њега прошао, убијен је, Јоцио, Јоцио, кад су они наишли, убили су га. Кад сам пуштен кући да идем то јутро, то нисам реко, да се јавим у 10 сати назад да дођем, пролазио сам крај Марка Белога трговине на самој, на самом прелазу лежала је жена, то је била Ката Павлић, ту је убијена, ту је лежала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Краљевић Јосип где сте га затекли, кажете рањеног, у којој то улици?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не рањеног. Он је, он је Јоцио рањен кад смо ми били у подруму, међутим, кад сутрадан кад сам пуштен, он је још лежао, био мртав, лежао је ту крај саме те задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је која улица?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Под липом. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то улица у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јој, ја не знам. Не знам, то је центар ту ди је задружна радиона, та кућа до њи, код покојног како се зове, то је углавном ту близу задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте знали некога Андрију Мартиновића?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Е ту, ту, баш Мартиновића, да, ту. Морам се сетит како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици, близу његове, испред његове куће, је ли ту био?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да, ту је испод његове, код његове куће, на крај скоро између те две куће, липа, ту је лежао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми где сте видели тело Кате Павличевић?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јест, видио сам, прошао сам крај ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где сте у којој улици сте видели њено тело?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Исто, то је друга улица од те, не знам како се улица зове, ја не знам ни сад како се зове, преко пута је ди је она лежала, суседа, њена суседа је од овог Деветака пуница. Ја сам пролазио улицом, ту је била вани од Воркапића мама, вани било њи ту, та жена је рекла пуница Ката, како је њима презиме, заборавио сам. Та је ишла, куд је ишла кад се пуца. Јел њихови су поручили да кад уђу у Ловас, да буду сви у подрумима, да не излазе вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то улица можда Владимира Назора у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја не знам, не могу сада, не знам, можда и је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То је одма улица до ове. То је мислим улица, Владимира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте сазнали колико је људи страдало у том пешадијском нападу? Да ли сте чули од ових евентуално који су скупљали лешеве или неког другог?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Слушајте, био сам у задрузи тај дан исто, кад је Љубан пито овога његовог нећака, како се, или Девчића, колко је људи убијено у Ловасу? Они су рекли тај број, ја не знам. Љубан је сам рекао, каже мало сте их убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били присутни том разговору?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесам, био сам у дворишту, товарили смо ту дрва та, чуо сам. Хвала богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у вези овог Паве Ђаковића, кажете, били сте то јутро заједно, били у подруму, изашли из тог подрума, ко је тачно одвео тог Паву Ђаковића из дворишта задруге?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам Вам рекао да је био Дуле Грковић, а ове друге ја не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Дуле Грковић и неки непознати војници јел?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Мислим, те ја не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Рекао сам Вам, ван смо изашли нас двојица смо остали у задружном дворишту, а он је, идеш с нама каже, тако је и било, онда сам га видио задњи пута и више никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после чули шта се десило с тим човеком?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Чуо сам да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули где је убијен?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Убијен је у својој кући у дворишту, остраг у башти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези овог што кажете били сте затворени ту у механичкој радиони, преноћили једну ноћ, где сте тачно били затворени и колико вас и ко је то одредио да се ви затворите, да ли имате сазнања?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ко је одредио? Вероватно је Љубан одредио да ми мушки, јер када је изашао мајор тај, како сам рекао да се презива, добро ловашки тај наш мајор, он је са њим причао, пуштене су жене и дјеца, старци су пуштени кући, а ми смо остали. Нас је било једно шездесет-седамдесет набијено једно до друго, неко је сједио, неко је стојао, тачан број ја нисам бројао. Углавном те две мале просторије биле су пуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте тада видели Љубана Деветака да ли је био у некој цивилној одећи, у униформи, је ли био наоружан, да ли можете тога да се сетите?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Био је у униформи тај, тај пута је био у униформи, а виђо сам га и у цивилној униформи, црни шешир, господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог пута значи?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Кад је био Шљиванчанин имао је и црни шешир, цивилно одијело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај његов нећак Девчић, јесте ли и њега видели тог 10.10.?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Хвала Богу, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како је он био, да ли се сећате?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он је био полицајац, имо је ознаку полиције, војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га и 10.10. видели у тој униформи полицијској или у некој другој или у цивилу или, да ли можете да се сетите?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Имали су те маскрине униформе, имали су ознаку да су полиција, то сам га увек виђо у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Милана Девчића и Љубана Деветака кога сте још видели од мештана Срба из Ловаса тог 10.10.1991. године?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Реко сам, Грковића, само да се сетим презимена сад, само мало, не могу се сетити сад презимена, Рудића Миленка, Мирка не Миленка, Тепавце, и из Бежаније они су братићи, три су Тепавца била од Миће, од оне друге како им се родитељи зову не знам, Милана Воркапића Трнду званог, сви су они били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте на почетку Вашег исказа да сте видели Крњајића, можете ли да кажете ког Крњајића и шта је он радио?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте. Жељко Крњајић и он је исто био у тој одори, тој војној полицији, рукавице, сви су имали рукавице без прстију, наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми том приликом Златка Краљевића кад сте видели ту кажете био је и он исто доведен, да ли је ту била евентуално његова породица, жена, деца?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Била му је и жена и мајка и дјеца и њега су док је још био у дворишту одвели су га кући да, моро је ићи откопати, шта је он имо од оружја, шта је имо то ја не знам. Углавном је одведен и назад доведен и ту је преноћио и он је осто други дан тамо и завршио у логору јер су били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Јосип Краљевић чије сте тело видели је ли то отац Златка Краљевића?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, то је отац Златка Краљевића, ја сам крај њега прошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте видели том приликом Павлу Антоловића?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, он је добио батина у радиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми да ли сте Ви видели њега док је добијао батине и био тучен или сте га видели после повређеног?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Слушајте, њега су, ми смо седели у дворишту, а у самом дворишту има где су комбајни били настрешнице, ту су га одвели и тукли, чују се јауци, па ми нисмо били десет метара петнаест од њега, само што је мислим отворена капија, унутра уведен тукли су га, то ће Вам сви посведочити који су били тамо. Његова је жена била, била је крај мене стајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте видели ту Јосипа Јовановића?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Је, и он је био исто и он је био затворен са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је затворен.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њега неко тукао да сте Ви то видели?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам видио да га туку само су га водили ван на испитивање, шта су радили, да је добио сигурно да је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Вам је познато ко је вршио та испитивања, кажете водили га на испитивање?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То ја не знам ко је њих испитиво, само дођу по њега ајде излази ван, ко је испитиво ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте том приликом видели да је још неко вођен на испитивање, па да је после се вратио са повредама да сте видели да је тучен?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То ја сад не могу, не знам, једноставно не знам. За њих двојицу знам да јесу и вођен је и Емануел Филић исто је вођен на испитивање ван, можда су још неког, не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је вас пустио из тог простора, ко је одредио да ви сад можете да идете кући?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ко је одредио не знам, само су ујутро дошли са списком и тај и тај може изаћи и ићи кући, с тиме да је добио обавезу шта ће радити. Ја сам добио да идем купити мртве, међутим ево нисам ишо, купили смо та дрва за пекару и сутрадан сам се мора јавити у пекару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете добили сте обавезе да морате да радите, ко вама даје те обавезе да морате, ко вам то саопштава?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Мени је реко Девчић Милан да ја идем, јер он ће разговарати са Деветаком да ја идем у пекару пошто сам ја учио занат за пекара тако да сам ја био одређен доле да идем за пекару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је тај рад који сте Ви радили био за Вас добровољан рад или неки принудни рад, на који начин сте Ви то доживљавали?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То је за мене био принудни рад, то није било добровољно, ја сам то морао ићи, свако јутро сам морао ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је у том правцу прављена нека дискриминација, да ли су сви мештани Ловаса и Срби и Хрвати били ангажовани у те радове или је у неком смислу прављена разлика везано за радове?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Како мислите да је прављена разлика?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прављена нека дискриминација везано за те радове, да ли су и Срби и Хрвати подједнако били ангажовани и упућивани на радове или је у том правцу прављена нека разлика?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ту није ниједан Србин радио, ту су све Хрвати радили, ми смо сви били кажем обиљежени бијелом траком, крпом, ко је шта имо и Хрвати су ишли радити, ја нисам ту ниједног Србина видио да је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је то обележавање белим тракама да ли је ту прављена нека разлика, да ли су и Срби и Хрвати били обележени белим тракама или?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не, не, само ми, само Хрвати, ми смо морали имати бијеле траке око руке или на кућу ставити бијелу крпу неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је, ко је то одредио да се постављају те беле траке, ко је то наредио на тај начин?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То Вам ја не могу рећи, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вама конкретно рекао да Ви ставите белу траку на руку или белу плахту на кућу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То кад смо ишли радити сви су Срби рекли мораш имати бијелу траку да имаш да се зна ко си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Мој, слушајте, мој мајстор је Хрват он није имао бијелу траку, зашто, зна се зет му је Србин, ја нисам имао никога, ја сам са њима био добар до задњег дана, тако и у школу и радио све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли кад сте ишли у те радове да ли сте имали неку оружану пратњу или сте ишли онако без икакве пратње слободно?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам ишао са пратњом мог мајстора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте, изволите ако сам Вас прекинула.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: У пратњи мог мајстора Кесогић Марка, он је исто пекар, рекао сам Вам да је он добио првих дана, два-три дана ишо ко и ја али није био обиљежен ко ја, онда је добио пушку «М-48» имо је ону напред војну униформу само блузу и он је свако јутро по мене долазио код брата и на посо и с посла ме пратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је била уведена нека забрана закључавања кућа?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Куће су све морале бити откључане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао да куће морају бити откључане?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То је наредба дошла, па људи су чули све куће морају бити откључане, бијеле крпе, траке шта је ко имо да се стави на капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је то значило да морате, је ли то и ноћу морало, по цео дан да буду откључане и стално куће?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То ја да кажем искрено ето то је обиљежавање Хрвата, ја нисам видио ни једну српску кућу да је имала бијелу крпу или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваши мештани Срби да ли су они били у униформама, наоружани или су били у цивилу или на који начин сте оне које сте виђали како су били обучени тих дана?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па реко сам Вам ти које ја познам које сам набројо они су били сви у униформама, док ове друге који су били у селу ја нисам их ни видио, били су вероватно у цивилству али ја их нисам видио, само ове које сам набројо њих сам виђо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте били значи затворени тог дана кад је био напад 10.10.1991. године, преноћили тамо у задрузи и сутрадан пуштени, да ли Вас је за то време неко испитивао нешто, да ли сте евентуално нешто малтретирани, тучени?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам ни одведен, ни малтретиран, ни тучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми онога дана када сте били одведени кажете да сте испитивани негде, где се то дешава у Ловасу, где то Ви то долазите на испитивање и ко Вам је рекао да дођете на испитивање?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: По мене је дошао човек који је ишо по селу и бубњо, бубњар како ми кажемо, добошар. Дошао је по мене, а ишо сам на испитивање у центру села то је кућа Боре Кесера, ту је била полиција њихова, ту је био тај Девчић, ту су били Тепавци, онда су били Крњајић, то је војна полиција њихова. Мене је испитиво Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада преживели нека малтретирања физичка?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није ме нико туко јер он је био и био је, само мало опет да се сјетим како се презива, не могу се сјетити презимена, рећићу Вам можда док се мало сјетим, њих двојица су била горе, он ме испитиво. Он ме молио да признам да је пушка, «је ли пушка твоја», рекао сам му човјече ако ми вјерујеш није моја и нисам био кући од почетка јер прије, кад су тукли цркву реко сам Вам да ми се подрум обрушавао јер ми смо испод цркве тако да сам ја био код брата и реко сам лијепо «није, војска ми се уселила у кућу, ја не знам ко је ставио, ко није, могао је подметнути ко је хтео, одакле мени пушка «М-48», јер ја сам ради те пушке отишо у логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству Вас Милан Девчић испитује, шта је он тад био у то време у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па он је био ваљда, био је у полицији, а шта је он обнашо у полицији то Вам ја не знам, ваљда је био неки шефић, нешто је био кад ме испитиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је још неко испитивао сем Милана Девчића?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није ме нико испитивао, само он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми до када сте Ви били у Ловасу? Помињете да сте у време догађаја на минском пољу били, значи то је 18.10.1991. године.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам одведен негде 19. или 20.10. су дошли по мене, то сам већ реко и опет кажем, дошли су по мене и са мајором Шљиванчанином сам одведен у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како је дошло до тога да овај догађај трагичан који се десио тог дана 18.10.1991. године да Ви не идете тад да нисте били у задрузи и то?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Где нисам био, у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у задрузи, нисте Ви скупљени тог дана кад је био тај догађај, да ли можете да опишете како је дошло до тога да Ви нисте били тад?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Којег датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.10.1991. године кад је био онај трагичан догађај на минском пољу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Реко сам Вам да ја сам, ја и мајстор смо били горе кад је Деветак реко да нас двојица као радни вод, било је ту још људи који су били радни вод, ви пекари можете ићи кући и на своје радно мјесто ујутро опет, а ту у задрузи је било два-три, два реда је било дугачко, колико је ту било људи, пуно је било људи, исто су одвојили радни вод тако сам чуо. Ко је био радни вод, одвојили су радни вод и пустили су, сад да ли су их негде и пустили или кући или су их, код Милића сам чуо да су затворени били неки, не знам, ујутро су ишли на минско поље. Мислим ја сам ишо радити. Чуо сам само да иду брати грожђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како се зове Ваш брат?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Берислав Батаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тад у задрузи и да ли је ишао са овим осталима када се десио тај трагичан догађај?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он је исто био у задрузи с тим људима, он је био исто одвојен ко радни вод, јер њега је један војник из Београда дошо до њега ошамарио и шта радиш ти ту, ево то ми је он причо, било је ту људи који су видели, више је њих људи било изведено из тог и одведено код Милића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то извео те људе?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам био тамо, тај моменат ја не знам ко је њих извео. Док сам ја био, био је Девчић тамо, био је Деветак, био је Крњајић, било је ти наши сви су малтене били и ове које ја не познам, они су то вршили одвајање радни вод ту, ми смо, нас двојица смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тих дана у Ловасу да ли сте Ви виђали припаднике Југословенске народне армије или неке резервисте по селу или евентуално тенкове по селу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, било је резервиста, било је пред школом био тенк пред самом школом у центру Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њима долазили у неки контакт?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Кад год смо пролазили не знаш хоћеш му рећи добро јутро, добар дан, здраво, ако шутиш псује ти мајку усташку, ако поздравиш зашто поздрављаш, ето то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неки затвор у подруму месне заједнице?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Био је, то је био подрум у месној заједници је био подрум, ту су, реко сам Вам, одведени Дарко и његов брат, било је њих више тамо, сад ко је све био знају они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви некад били тамо у месној заједници долазили?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја нисам тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули да су браћа Павлић тамо одведени?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Речено је тамо водите их у месну заједницу има тамо, мислим није то затвор, то је доле било за цијепат дрва, могло је послужити ко и затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је то рекао, кажете «речено је да се тамо воде», ко је то рекао?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесам Вам рекао ко је био све тамо, наређено, био је Девчић, водите их тамо код њих, близу је и та кућа Боре Кесера ди је полиција била, а близу је мјесни уред, он је рекао водите их тамо, е сад шта се тамо дешавало то ја не знам. Ја их више нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате Милана Радојчића?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Хвала Богу, познам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте га тих дана виђали по селу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Милан Радојчић је био са Девчићем горе кад сам ја био на испитивању, само се не могу сјетити презимена и имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој кући Боре Кесер, је ли?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, јесте у тој кући Боре Кесера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, он био ту присутан, да ли Вас је?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Њих двојица су била, овај ме је молио да признам, као испитивање чија је пушка и он је био присутан са њим, њих двојица, а доле пред зградом је био војник који је чуво улаз и то, а није наш сељанин него ја га не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули од чланова Ваше породице шта се њима десило док сте Ви били одсутни или онога дана кад је био напад?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па тај дан кад је био напад ја сам отишо, кажем по крух.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Жена је отишла доле кући, ми смо имали свиње и на сам напад нормално да је бјежала, бјежала је горе ди је брат био, није стигла до тамо, склонила се код Туне Грачанца у подрум. Кад је то прошло онда је преко башта дошла до братове куће и успут видила је мртвог човјека, то је био Мађаревић Стипо, у кући, само мало како се презива, он је био директор школе Анте, Анте Никић. У старој кући Анте Никића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у кући или на дворишту?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: У дворишту, у дворишту, каже отворила је капију и на самом улазу лежо је човјек, шешир далеко, прошла је крај њега, то је био Мађаревић Стипо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали за још неко страдање неког од ваших мештана да сте евентуално нешто чули?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам Вам реко, ја сам наишо на њих двоје, она је наишла на то. Чуо сам доле у пекари убијен, добро на минском пољу ко је све страдо, убијен, никуда нисам мого ићи, нити сам ја то видио, нити сам, с посла и кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да почев од 10.10.1991. године па надаље да ли је ту била нека успостављена нека власт у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Власт је била њихова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија? Ко је био у тој власти имате ли сазнање?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Власт је био Деветак, он је био власт. Моја дјеца су ишла у школу у Шид, ови двоје млађи, а старији он је завршио школу и ја сам га уписао за механичара и требао је код нас у задрузи као механичар ићи у школу и он је морао радити физичке послове што год се нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете «власт је био Деветак» је ли он једини представљао власт у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он је био власт, са њим ко је још био зна се. Ја не могу казати ко је све са њим власт био, углавном он је власт био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какав је био њихов однос према члановима ХДЗ-а у том периоду?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То Вам не могу ја, ја Вам кажем, кажем ја сам с посла на посао, како је био то ја не знам. Ја сам из пекаре кући, од куће у пекару и то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте помињали да сте са пуковником Шљиванчанином изашли из Ловаса.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви њега познавали и у том човеку заиста препознали?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле Вам.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па препозно сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Препозно сам га преко телевизије али ја човека директно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је на основу тога што сте преко телевизије видели тог човека па сте после закључили да је то Шљиванчанин?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није то после, него ја знам да је то он, кажем не могу видиш и на слици и на телевизији сто посто, јер ми је реко Девчић «е то је Шљиванчанин, ићићеш с њим» и тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли чланови већа нека питања? Тужилац изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан господине Батаковићу, ја заступам оптужбу у овом предмету. Будући да Вам је председница већа поставила сва битна питања ја ћу Вам само поставити два кратка питања. Непосредно пре свих ових догађања годину уназад с обзиром на процентуални однос по националној припадности становништва у Ловасу, дакле већинско хрватско становништво, какви су односи били између вас мештана с обзиром на националну припадност?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Били су добри, бар за мене били су добри. Ишли смо и у школу, имо сам доста пријатеља Срба, то ти који су ту код Вас познају ме и знају ко сам али однос је био добар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се нешто у тим односима покварило, пореметило након оних првих вишестраначких избора? Мислим конкретно у Ловасу.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па променило се доста. Настало је одма издвајање и то, видио се одма однос какав је однос Срба и Хрвата. Променио се однос сто посто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам само мало ближе рећи у ком смислу се пореметио тај однос по националној припадности?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па не знам како то да Вам објасним, променио се, ови су ХДЗ, ови су ово, е у том, у страначком смислу кад је почео ХДЗ то се одма видило издвајање људи, нетрпељивост и то, јер кад је дошло да је већ почела нетрпељивост ми смо слабо њих и виђали у Ловасу, питаш жене, мајке ди су, сви су они били пекари у Новом Саду, а ниједан пекар није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било у селу неке прославе након неких локалних избора или републичких?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То Ви добро знате да је било да се пеко во.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то прослава снимана или да ли је на неки начин то обележено?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Вероватно је, ја нисам био тамо не знам, само знам да је пекло се, нисам био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко време уназад неколико месеци пре напада да ли сте Ви уочили пошто би се објективно могло претпоставити да сте Ви већину мештана српске националности познавали с обзиром да их је био далеко мањи број, да ли сте Ви могли уочити да се неко од њих пре ових догађања да је напустио Ловас, да га неко дуже време или краће није било у Ловасу, а да се касније у време напада и после напада појавио у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па било их је доста. Било је који нису били ту задњих мјесец – два дана можда и три. Сви они које сам ја набројо сада они нису ни били, а кад је био напад сви су били у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли конкретно знате за Девчића, Радојчића, Крњајића, Грковића, Тепавце?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Знам их добро. Нисте их могли видети прије у Ловасу, а у нападу су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у времену између напада, значи 10. и овог трагичног догађаја на минском пољу 18.10., да ли сте чули или присуствовали неком окупљању мештана по нечијем позиву или наредби у Дому културе и обраћање некога од ваших мештана свим тим присутним који су били у том Дому културе или већ општине?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То не знам да је било и не знам јер нисам био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Батаковићу, Бранкица Мајкић адвокат, бранилац Милана Девчића и Љубана Деветака.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Добар дан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја бих Вам поставила неколико питања. Ви сте говорили о овом односу пре свих ових догађања у Ловасу на питања тужиоца сте одговарали па ево да наставимо. За време, након напада па до вашег одвођења у логор да ли можете да кажете да је Љубан Деветак или Милан Девчић на било који начин нечовечно поступио према Вама, нанео Вам зло неко, конкретно за њих двојицу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Директно према мени није, ја сам реко да док сам био горе на испитивању нисам добио ни батина, није то неко малтретирање али сам био горе, како би сад реко, молио ме да признам, шта ја имам признати кад то није моје. С Деветаком директно нисам никад био у контакту, виђо сам га два-три пута, ово што сам већ и рекао, мени директно никад није ништа реко.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да објасните у вези са тим доласком Вашим у зграду полиције у кућу Боре Кесера како сте објаснили, ако сам Вас добро разумела војска је била у Вашој кући.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И они су пронашли пушку?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Они су пронашли пушку.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате која војска?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате која војска је била у Вашој кући?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То су били све добровољци из Србије. И једну ствар, кад су нашли пушку, однешена је нормално горе у полицију, то ми је један Србин, два, њих двојица су били чувари у задруги некад са мном радили су и питали су те људе, Срби су, за мене је ли то моја пушка, рекли су да би руку ставили у ватру да то није моје и нисам је стварно имо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Реците ми даље, описали сте Милана Девчића да је имао униформу полиције па сте се исправили војне

полиције, да ли можете да ми дате конкретан одговор какву је униформу имао?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Имао је војне полиције, униформа је била, како бих ја реко, шарена униформа, но, мислим та шарена униформа полиције. Сви они су имали војне униформе а касније видиш и сви да су и војни полицајци, имали су они две униформе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли можете да.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Једно време видиш у оваквој униформи, једно време видиш у војној полицији.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми опишете ту униформу војне полиције, по чему је она, по чему се разликује од униформе редовне полиције?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам имали су, имали су онај знак војне полиције, то су они имали тај знак, шарена униформа, али знак су имали на руци ко и сад што има полиција знак.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте ви првог дана код Милана Девчића видели на руци знак војне полиције?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не могу вам сад точно то, али кад сам ја био горе, имао је униформу војног полицајца.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је имао беле упртаче можда?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Беле упртаче, бели опасач и беле оне каишеве?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не, није имао бијели опасач.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте виђали нека униформисана лица са таквим белим опасачима и белим упртачима?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Видео сам у униформи али нисам видео са бијелим опасачима и чинове нису носили на раменима него доле код џепа и тако је и Шљиванчанин, тако је и доктор ту што је био из Вуковара, из Товарника у униформи, чинове су сви имали на џепу закачене, нико није имао на раменима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Данас сте рекли да су сви мештани Срби које сте тада виђали имали некакве рукавице без прстију?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, имали су рукавице без прстију и то је мени било смјешно, нисам никад то видео.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ја вас питам зато што то други ваши суграђани а сведоци овде, нису приметили, па вас питам конкретно за Милана Девчића, да ли сте сигурни да је он имао рукавице без прстију?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Имао је сто посто.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Питала бих вас. Молим?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: И Тепавци исто и Грковић исто, сви су имали рукавице без прстију.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Рекли сте за први дан када одлазите у радионицу, јел тако, у задругу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да у двориште радионице.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете у колико сати је то отприлике и које доба дана?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Негди око, кажем ја сам дошао, у пола осам је почео напад, ми смо негдје ето, пола девет сам ја већ био у дворишту.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У пола девет сте били у дворишту?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Пола девет сам ја већ, пола девет, девет, ево рецимо прије није било ни касније.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И у пола девет, девет када сте у дворишту, да ли ви тада видите Љубана Деветака ту?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тај моменат још није био, док год се није до после подне скупило више, дошао је и у том је дошао већ и мајор, овај наш Ловашки.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако је Ловрић, ако на њега мислите да?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Како се зове. Он је у Београду живио, мајор је ЈНА, дошо у мировину и живио у Ловасу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А колико од Срба мештана видите у задружном дворишту када стижете у пола девет, девет ујутру?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Било их је, био је Брајковић, ми смо га звали Кинез, он је био међу нама, међу нама је био радио је у задруги са мном, било је, Грковић је био, отишао је, био је Девчић, било тих људи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Који Девчић извините, само ако можете име, пошто?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Девчић Милан, Радојчић, био је из Опатовца Танасић, које ја познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да кажете који Радојчић?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте мало пре Радојчић је био, који Радојчић?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Радојчић Милан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли они напуштају задружно двориште или су ту с вама?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Они улазе у двориште, иду унутра, унутра је наша кухиња била, излазе, шта, не могу вам точно, углавном виђани туд, има их, излазе ван, куд иду, шта раде, то. Углавном их виђам да ту буду.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ако можете да определите доба дана када сте Љубана Деветака видели први пут?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тај дан?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тај дан је после подне негде, можда и подне, точно време не знам, али био је горе, разговарао с тим пуковником, не могу да се сетим презиме.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колики је то простор где се ви налазите, кога можете јасно да видите, ко је поред вас, да ли можете то мало?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ми смо сви били у дворишту пред радионицу, баш у двориште, предвече смо ишли горе у те две просторије, тек предвече.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли тог првог дана видите Паву Антоловића?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, његова жена је била крај мене и он.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И објаснили сте да се то дешава испод неке надстрешнице, ако сам вас разумела?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То је велика радиона, унутра стане комбајн, онда знате каква је просторија кад комбајн стане, велике капије, отишо, тамо су га одвели, тукли, чули се јауци, сви су други чули, жена плаче, била је крај мене, нормално, неугодно је свима а не њој.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте ви видели ко њега туче?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте га видели.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Одвели су га тамо, ко је тукао, нису га наши тукли сигурно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли видели ко га је одвео, како сте објаснили то где стоји комбајн?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Одвео га је, није га од наших нико одвео, војник га је одвео, ја не знам, не познам ко је, по чијем налогу не знам ни то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте видели, то, нисте видели да је неко наредио или чули да њега одведу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Углавном је одведен, ко је наредио не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала. Исто бих вас питала за Павлиће браћу о којој сте говорили. Када њих виђате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у свом исказу сутрадан да је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сад понављате питање.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па просто да бих увела наредно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питајте питање везано за њих.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се то све дешава на истом месту као и првог дана са браћом?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То се све дешава у двориште задруге, у радиони.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У дворишту задруге, добро. Колико сте ви удаљени.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ту где смо затворени. Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико сте ви удаљени од тог догађања где њих туку?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам малтене био крај њих кад су их довели. Малтене крај њих кад су их тукли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте видели ко их је тукао?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Сви наши, сви њихови, колико их је било не знам, било их је пуно, то је ко стига, то није било ко, удри, сви су тукли. Не можеш баш појединца издвојит јер су сви тукли, бога убили у њима, крвави. Слика је грозна, не могу то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте чули да је неко наредио да се они туку?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам чуо да се туку, нег су их довели са улице и удри. Вјероватно су их још и улицом тукли, ја сам био у дворишту, у самом дворишту крај портирнице, а то је ту се и десило.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте видели ко их је довео са улице?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Довели су их, па ја сам реко ко је био све пуцао по крову, било је ту и наших и њихових, мислим Срба, па ко да поименце, било је пуно и наших и мислим сви Срби су били.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само тренутак један, и само ми реците данас сте рекли да сте чули када је Љубан питао Девчића

колико је људи убијено, па му је овај одговорио а Љубан је рекао мало сте их убили.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте то чули?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Чуо сам исто ту у радиони сам био и тај дан сам ишо купит та дрва, то сам већ реко.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је био други дан.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Колико је убијено људи, знали су они, питао је Љубан колико је тај дан људи убијено, и овај је реко да је чуо све податке, јер они су ишли улицама, сваки од Ловашчана је ишо улицом са њих пар других Срба, и овај је рекао Девчић, каже Деветак мало сте их убили.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А колико су, где се ви налазите кад они разговарају о томе?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ту у дворишту, ту у дворишту, све се то чује, све се то види.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Они су непосредно поред вас?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То је пар корака, посред дворишта.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Пар корака.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете можда да се сетите ко је био још поред вас?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не могу да се сетим, не могу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само сте јасно чули шта су они говорили?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, било је ту ови који су морали радит, који су требали ић купит исто мртве, не могу се сјетит ко је био крај мене, углавном били су ту и други који су били тамо, па кад, можда ће вам неко то исто рећ што ја кажем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли познајете Бранку Балић?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Кога?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бранку Балић вашу мештанку?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Бранку Балић?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То је ћерка од покојног Павише Ђаковића, колико ја мислим да је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте ту жену. Кажите, извините ако сам вас прекинула.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Познам је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Моје питање је да ли сте ту жену видели у згради полиције када сте одлазили поводом пушке коју су вам нашли?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не сјећам се, ја знам да је био Јаков Пеулић, кад сам ја био тамо, кад сам одлазио, ко је још био не знам, ја се не сећам да је она била, не знам, можда је и била, не сећам се, за овога знам да је био сто посто.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је можда Павле Шимуновић био истог дана када и ви у станици полиције?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Је, био је са мном истог дана у подруму, истог дана одведен у радиону, истог дана и остао то вече.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, не, питам вас за кућу Боре Кесера то када су вам пронашли пушку, односно када су пронашли пушку у вашој кући у дрвима?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је неких десетак дана након ослобађања села, јел тако? Како сте ви рекли 19. или 20?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је тог дана био са вама Павле Шимуновић у полицијској станици?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тог дана не, мислим да није био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Војска ми је била у кући прије 18., прије 18., јел зато што је, дрва су изрезана, ту су седели баш испред куће код мене, ложили ватру и ту су нашли, е онда су ме и позвали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Даље сте рекли да је сва ова власт била њихова, да је влас био Деветак.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не разумем питање, шта?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Рекли сте власт је била њихова, власт је био Деветак. Па бих вас ја питала шта под тим подразумевате, коју је функцију Љубан Деветак ако знате имао у селу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам коју функцију, али њему су се сви обраћали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте се ви њему обратили за нешто?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Никад јер ми није требало.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате зашта су му се људи обраћали?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Зато што је био ваљда шеф, власт.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А где је радио, да ли вам је то познато.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: На сваком папиру кад си куда требао ић био је његов потпис.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако можете то да објасните, на каквом папиру кад је требало да се иде био је његов потпис?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па ишли су људи ван, морали су ићи, потпис мора добит или од њега или од Девчића, неко мора потписати, неко мора одобрити излазак.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Пропуснице, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Пропусница.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми само одакле вам је то познато, зато што су овде сведоци говорили да је то радио и Саво Клисурећ и да је радила и војска, па ме интересује?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Је, је и Ђуро Продановић.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И Ђуро Продановић.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам имао исказницу коју је потписао или Ђуро некад, некад овај, како се зове, што сте га сад поменули.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Саво Клисурећ.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јер ја сам морао имати ту исказницу кад идем радит, ја сам је морао имат. Ми смо је имали, јер ми смо ујутру од шест сати радили, некад навече до десет, па кад дођеш кући по мраку морао си је имат.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А зашто говорите онда да је Деветак и Девчић да су давали пропуснице ако сте ви имали пропуснице?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па они су се људи и ван, и у Шид, они су то одобравали, они су то потписивали, моја жена је исто имала тих папира кад је ишла, тих исказница, то је све остало у Загребу, ја сам имао бонове, добио плаћу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела такође да вас питам за то што сте радили у пекари, што сте ишли купити дрва и тако даље, шта сте добијали, какву накнаду?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па ја сам отишо у логор и жена је на жалост добила те бонове, на жалост је она то добила кажем, то је била ваљда моја плата, а још плус у логору, то је била још већа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Даље бих вас питала само везано за одлазак како ви кажете, ви сте сто посто сигурни да је то био пуковник Шљиванчанин лице са којим сте ви отишли из Ловаса?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Сто посто.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ко је био још са вама у возилу и какво је возило било, ако знате?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Био је војни џип, имао је младог возача, и он и ја. Хвала богу, како не бих познао човјека, био сам ја исто Титин војник некада.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли само можете да кажете какву је он унформу имао?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он је имао војну униформу, шарену маскирну војну униформу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ако суд дозволи, рекли сте да сте у логору у коме сте били видели још вашег мештанина Златка Краљевића, ако сам ја добро разумела?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он је био самном, да, ја кад сам дошо у логор он је већ био тамо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Он је већ био, значи пре вас је био тамо? Пре вас је био где?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам био у Шиду кад ме је Шљиванчанин довезо једно четири, пет дана у том кину, и онда су нас одвезли, то је било возња, седам, осам људи у том возилу и сваких пар дана су одвозили. Тако су људи и стизали у то кино.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте још неког од мештана видели?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па било нас је фала богу седам из Ловаса.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако можете да се сетите имена.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Овако, био је Краљевић Златко, био је Хузнић Мата, био је поштар Божа Перичић, био је Марко Грчанац старији, био је Кризманић, звали смо га Пица, име сад точно не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Никола можда?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Никола, е Никола, не знам дал сам ког заборавио, а било је људи које сам познавао из других села, реко сам да сам био складиштар, да су људи возили пшеницу на вагу и кукуруз, ја сам те људе многе познавао који су били тамо из околних села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте ви сва ова лица видели у Шиду када сте дошли?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не, не, у Шиду сам само видео њих пар из Товарника, пар из Мохова, Опатовца, и ми смо тако и отишли тамо. Ови су моји већ били Ловашчани, једино касније је дошао стари Грчанац Марко.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И само још једно, да ли вам је познато како су они дошли до Шида, да ли исто?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није ми то познато, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате, нисте о томе разговарали?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није ми познато како су они дошли. Краљевић је одведен, а кад је отишо за Бегејце, то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала вам пуно.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: У главном сам га тамо срео.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добар дан господине Батаковићу.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Добар дан.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја ћу покушати да будем што краћи да вас не умарамо превише. Мене интересује да ли је ово први пут да дајете исказ пред судом у вези догађаја у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Пред судом да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А кажете пред судом. Да ли сте негде другде давали исказе?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Имали смо исказ у Ловасу, када су били из Београда, како је ко прошо, тако сам ја исто дао свој исказ, испричао приче, ништа се ту није писало. Дал су они писали шта себи то не знам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли су, вероватно вам је познато да су у вези догађаја у Ловасу водио и даље у ствари води поступак пред Жупанијским судом у Вуковару, што су догађаји у Ловасу предмет интересовања Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију и да су многи ваши мештани давали исказе у вези тих догађаја?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То ми је познато.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесу ли вас некад позивали из суда или ови службеници Хашког трибунала за давање исказа?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не, нису.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Ни из суда ни из Тужилаштва?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ово је први пут.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Први пут, добро. Ствар која ме такође интересује јесте када сте давали исказ рекли сте, говорим о нападу на село Ловас 10.10., ако сам вас добро испратио да у тренутку напада није било стражи на страни и са које је извршен напад?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није било страже, ја то и не знам да је било страже тај моменат, ја нисам ишо по селу да гледам ди ко стражари и да ли има страже уопште.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли су ове страже које сте ви давали, јесу ли оне биле на тој страни са које је извршен напад или су биле на другој страни?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па чујте, како сам ја давао стражу, давао сам јер сам био горе на економији дуже вријеме, био сам код складишта, морао сам дуже остат.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А јесте ли имали неко оружје тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте да појаснимо. Човек каже да тог дана није било, не зна он да је било страже. А шта сад ви питате?

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, видите, ја постављам разјашњење, сведок је рекао у свом исказу ако сам га добро испратио, није било стражи на дан напада на страни са које је извршен напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Моје интересовање је било у правцу да ли је постојала стража на другој страни од напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је рекао да не зна то и?

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Тако је, и моје питање је било где је редовно давао стражу господин, он одговара да је давао на економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само да не буде да се односе на тај дан.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер остало је.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да, извињавам се да, значи говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање појасните у смислу да ли је кад је давао страже где је давао и евентуално до када ако се сећа.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Тако је, али то је било већ питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не да се односи на 10.10., јер.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да. Добро, не бих више остајао у тој области. Интересује ме, кажете нека пушка је пронађена у вашем дворишту, кажете није ваша пушка, а да ли ви знате чија је то пушка?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да знам, ја сам рекао вама, да знам реко бих, не знам то је пушка М-48 на којој сам ја седео кад ме је господин возио за Шид, видио сам је.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јасно. Још једно питање, рекли сте да сте умировљеник?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли то право остварујете по основу Закона о хрватским бранитељима или по неком другом основу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: По Закону о хрватским бранитељима.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, моје питање је да ли то право остварујете, заправо, да ли сте након пуштања на слободу из логора у коме сте боравили на територији Југославије, тадашње, садашње Републике Србије се прикључили оружаним формацијама и узели активног учешћа у оружаном сукобу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То сам знао да ћете ме питат, али не, на жалост не, јер сам кад сам дошо из логора ја сам имао 52 киле, по болницама, вамо, тамо и кад сам добио позив да се јавим, да идемо доле у Славонију, одмах ми је доктор на комисији идите кући ви нисте за никуда.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Значи ви то право остварујете.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Добио сам мировину као логораш.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Као логораш?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па у логору, нормално, био сам у логору.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Због тога што. Добро, хвала не бих више у том правцу ишао. Само још да, рекли сте везано за ове беле траке, ту ми је такође остала нејасна једна ствар, рекли сте да су само Хрвати носили беле траке, а онда сте у исказу рекли да ваш мајстор Кесигић Марко који је такође био Хрват није носио белу траку.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам рекао зашто он није носио бјелу крпу као ја, ја сам то рекао, зато што му је зет Србин и био главни ко и ови остали, он није носио крпу, а ја сам је носио, не ја, сви ми остали.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А добро, да ли је било и других Хрвата који нису носили беле траке?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја то нисам таквог Хрвата видио који није имао бјеле крпе.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Нисте. Да ли је ево, само да нам разјасните, да нам помогнете око тога, Сомборац Владимир да ли је носио белу траку?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја га нисам ни видио.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Лутровић Антон?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам их видио.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Римар Мирослав?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Шта не, извините?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам их видио, не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Нисте их видели?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Лукетић Јосип?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јосипа сам један пут видио у радиони и више не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јел носио белу траку?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не сећам се.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Сомборац Хрвоје?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Пемпер Мирко?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није Мирко носио траку.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Није?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Лутровић Томислав?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам за њих, кажем ја сам, реко сам вам мало прије колико сам био, друго сам све у пекари радио, ја те људе не могу видети, ујутру одем, навече дођем.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И те све људе нисте ни једном видели у Ловасу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не њи, можда ко је био самном у радиони затворен, али ја се тог не сећам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Жадањ Фрањо?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он ми је био шеф, он је имао униформу горњи дио.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јел имао белу траку?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: А шта ће му бијела трака ако је имао униформу.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па не, рекли сте да сви Хрвати носе беле траке.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па ја кажем да не, ако је имао униформу онда нема везе што је он био и Хрват.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А добро, да, значи Хрвати који су имали униформе нису носили беле траке, то прецизирајте сад? Добро. Кесер Мирко, јесам ли вас питао за Кесер Мирка, извините?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, али нисам, нисам их видио, реко сам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. У току давања одговора на питање колегенице браниоца, рекли сте да сте у задрузи у механичкој радионици задруге првог дана видели и Милан Радојчића.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Пре тога када сте давали исказ слободан, на директно питање суда када сте видели Милана Радојчића, нисте спомињали Милана Радојчића да сте га видели у задрузи.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја јесам реко да је он био у задрузи.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Кажите?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да сам га виђао односно.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да сте га видели тог првог дана?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли можете да прецизирате време?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам точно време, реко сам вам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли можете да прецизирате како је изгледао, да ли је имао униформу, у цивилу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па униформу нормално, неће у цивилу бит.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли можете да прецизирате да ли сте га видели код капије, испред капије, око капије?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Рекао сам вам да када је био тај мајор наш да су они сви улазили, излазили, горе је била кухиња, они су улазили у ту кухињу, излазили, шта су причали, виђао сам их.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А реците ми да ли сте виђали тог јутра у задрузи и Србе из околних села?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, точно.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли знате нека имена или бар?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Реко сам вам Лазо Танасић ишао је самном у школу, звао ме са старне, дао ми цигарету и питао Мато шта се то дешава, не знам реко.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесте ли видели још неке из околних?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Исто је био у униформи.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Исто у униформи?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, ишо самном у школу.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Батаковићу, ви сте данас рекли да сте тог првог дана напада између осталих видели и Жељка Крњајића.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Точно.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па вас ја питам, да ли сте касније до вашег одласка из села виђали Жељка Крњајића или не?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесам виђао сам га.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А можете ли нам рећи кад сте га тачно видели и где и у којим је то било околностима?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тачно не знам, али кад год смо ишли у пекару видео сам увек да се воза са аутом, виђао сам га, углавном сам га виђао.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро хвала. Господине Батаковићу, јел можете само на једно питање још да ми одговорите. Да ли сте у то време имали било каквих личних контаката са Жељком Крњајићем?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Никада у животу нисам имао.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала вам, немам више питања.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Мислим, били смо добро у оно вријеме, никакве замерке никад, с никим од њих нисам био у замерци.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала вам господине Батаковићу.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Молим, хвала вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања даље од бранилаца? Нема, од оптужених, изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Добар дан.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја се извињавам, нисам добро разумео 11., у које време си напустио задругу, двориште радионице?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ујутру негде око девет сати, осам, девет сати.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Реци ишао си ако сам добро разумео код брата кући, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тачно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па тај тенк што си видео пред школом, у ствари испред школе и Управне зграде задруге, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Шта сам видио?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тенк тај што си видео пред школом.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте био је пред школом, тачно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Између задружно управне зграде и школе, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Тачно, тачно тако.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел тенк био са краћом цеви, обзиром да си служио војску вероватно разликујеш или са оном дугачком?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Господине Деветак, ја нисам био тенкиста, ја сам био пекар у војсци, јел кратка, дугачка цијев, какву тенк има цијев такву има, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је значаја господине Деветак која је дужина цеви тенка је била?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на нека битнија питања.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Због рушења госпођо судија, јер битно је, јер не руше једна и друга исто е због тога. Извињавам се за питање, обзиром да не знаш. Реци ми јел се сећаш где сте ишли да купите дрва и ко је још ишао?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Реко сам у радионицу доле има подрум, двориште.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јеси ли ишао у воћњак можда са већом групом људи?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам ишао у воћњак, не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јел се сећаш кад си почео да радиш у пекари?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Одмах тај дан кад је, други дан сам ишо у пекару.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи 11?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То дрва кад смо купили, то је 11., послје подне сам се ишо јавити и тај дан сам био доле остао у пекари, други дан нормално ишао радити.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи 11., навече практички, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, точно, после подне око три, четири сата већ сам ја био доле.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако сам добро разумео свако вече си на спавање ишао у кућу код брата јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Точно је и то.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси пролазио овај крај куће Стеве Хорвата или неким другим путем?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Истим ту крај Стеве Хорвата, ту је била стража ваша.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси приметио нешто, овај, да има војске у кући Стеве Хоџака и када си приметио да има војске?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Војске је било, била је стража тамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Они су били код Стеве у кући, углавном, ту је стража била и кад год сам ишао на посао, заустави, већ су онда знали да радим у пекари.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, био је пункт ту, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Био је војни пункт ту, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми, овај, ишао си на посао централом доле према тамо како се иде лево ка твојој кући?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Да, ишао сам и централом, а ишао сам и доле цестом и тамо је био пункт, где је цеста.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На крају централе, ту где се скреће твојој кући, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Е, ту је исто била рампа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, са десне стране је од Мујића кућа, а са леве је од овог Кризманића, јел то?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Је, Кризманића, Кризманића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То је Кризманића кућа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кризманића, а са десне стране Мујићева?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, точно, ту је била рампа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, у висини, на крају, где те две куће почињу, централа завршава и ту је био војни пункт?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ту је био доле, баш код тих кућа, прве куће ту, ту је био војни пункт, ту је била рампа, опет кажем и ту је било два тенка код бунара.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли то прекопута твоје куће, јел тако, ти бунари?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не прекопута моје куће, него ту код Антоловића, ту је овај бунар и дан-данас.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ту су била на улици два тенка.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми, овај, да ли одмах прво вече када си ишао на посао, видео тај пункт?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Прво вече сам, прво вече сам ишао у централу са Марком.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта си ишао, нисам разумео, извини?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: У централу доле, већином смо у централу ишли, а некада овуда, а пункт је био, јер жена ми је ишла ранити свиње, пункт је био, ишла је радити, ту је стала приколица, ту је рампа се дизала, ту су они прегледали, ту је био пункт.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми, молим те, тог 11.-ог када си, кажеш, око девет сати изашао из радионице, да ли си у дворишту приметно војни камион?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Војни камион није, војни камион је дошао негде око три сата, аутобус пун из Србије. Е ти су долазили горе, извађали су Краљевића, Јовановића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Говоримо о 11.-ом, јел тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Е то је, 11.-ог не знам, ја говорим за ово, 11.-ог не знам, ја нисам видео.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: За 11.-ти, рекао си да си 11.-ог око девет сати изашао кући, јел тако, отишао кући?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И питам те, тог 11.-ог када си отишао кући, да ли си видео војни камион?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Мислим, не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У дворишту?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећаш се?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам, не знам, не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, немам више питања, имам само примедбе. Прво, 10.-ог сведок ме није могао видети, јер нисам уопште био у Ловасу тог момента. Исто тако ме 11.-ог није могао видети, јер нисам одлазио у двориште горе радионице.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Могу ја само да питам Вас нешто?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите Ви, господине Батаковићу на ове примедбе, он тврди да.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Баш сам сада то хтео казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Како је онда разговарао са нашим пуковником, како се презива, не могу се сетити, у дворишту, у оној радиони горе, у, где су они јели, у кухињи, како је са њим могао разговарати, то мене интересује.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисмо разговарали, нити сам био тамо, како ћу разговарати са човеком када нисам био ту.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја кажем, да, да сте били, господине.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Следећа примедба, пекара је почела да ради најраније 13.-ог., а за 14.-ти сам сигуран, зато што је 13.-ти била недеља, ја сам био код овај власника пекаре, Томе Павлића да

се издоговарам са њиме за печење тога хлеба, значи није тачна тврдња овога сведока.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Пекара је радила и пре напада, јер није било ни струје, ни ништа, пекара његова је радила и пре напада, то није пекара, он није ни водио пекару, имао је своју пекару приватну онако да пече печење, а радио је у задрузи у пекари као и ја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где си ти пекао крух, да не кажем хлеб, јер нећеш ме разумети, да ли код њега у кући у оној малој пекарици коју је имао?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Код њега, точно код њега, знам, ишао се тамо јављати, точно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немој ми објашњавати, ишао сам код човека да видим уопште да ли то може да ради, према томе, сада ћеш ти мени објашњавати какву пекару Марко има, када сам је видео. Исто тако, мислим да сведок, овај, да ли хотимице или нехотимице је заменио овога мајора Шљиванчанина са пуковником Суботићем, људи имају, врло су слични, идентични, ја немам никаквог разлога да браним овог мајора Шљиванчанина, али никада он у Ловасу 1991. године није био и долазио је редовно Суботић и очито да је Суботић био тај који је њега ухапсио и одвео у Шид.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Господине Деветак, то није точно. Господин Шљиванчанин је мене возио, његов возач и он у Шид, е то Вам ја кажем пред свима ту, господин Шљиванчанин.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Види, ја нисам стварно видео када си ти одвођен и ко те је одвео, али ја на основу онога што знам, тврдим да није био Шљиванчанин.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ви сте господина Шљиванчанина из зграде задруге испратили.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, још сам пио виски са њим, по улици, тако је.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам да ли сте пили виски, али.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И исто тако, овај, обзиром да сведок тврди да није, да није, овај, видео војни камион или се не сећа да га је видео, а овде је много сведока говорило о хапшењу те браће Павлић управо у време када је већ то војно возило било у том дворишту, значи сведок прича нешто што је чуо, напамет што је запамтио, измишља и тако даље.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То није точно, оно што сам рекао, то је точно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, чули смо друге овде, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам више примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, имају ли оптужени још питања? Нема нико више од оптужених. Пуномоћници, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сведок може да нам појасни ову ситуацију када је добио налог да прво иде да сакупља мртве по селу, а да онда, онда је то измењено да ће да ради у пекари. Помињали сте ту да Вам је Милан Девчић рекао нешто, ја сам схватила у смислу да ће питати Љубана Деветака или тако нешто, па да нам објасните.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте, он је рекао, ја сам био одређен да идем купити мртве и он је рекао да ће видети са Деветаком, да ћеш ићи у пекару. Тако је то и било, нисам ишао купити мртве, отишао сам у пекару, јер сам тај дан, рекао сам, прво смо потоварили дрва за пекару и отишли. Деветак «држи» да пекара није радила, ја тврдим да јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, реците ми, молим Вас, да ли знате, да ли сте видели људе који су, заправо војнике који су тукли мештане Хрвате у дворишту тог 10.-ог или 11.-ог.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Објаснио је сведок.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли су Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић за које сте рекли да су били ту, улазили, излазили, могли да виде да се ти мештани туку? Да ли су они присуствовали тој ситуацији?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нису они то видели, нормално и да су видели, били су унутра тамо, нису они изношени ван да они туку, да виде, то нисам ја рекао. Да ли су били унутра када су их тукли, углавном ја сам рекао, када су били они тамо, да сам их ја видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли је на дан, да ли је на дан напада на село Ваше или који дан касније, Ваша кућа била претрешена, да ли је војска улазила у кућу или претресла кућу?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Опет Вам кажем, ми смо отишли код брата, када је црква тучена, ми смо могли бити у подруму, јер се, то је брдо и у подруму је, у брду је подрум. Сада, да ли је претрешена, да ли није, да ли је ко био, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте виђали спаљене куће у селу, да ли су неке куће биле спаљене?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете да наведете чије ако сте виђали?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Хоћу, ево, Цирбине баке, то ми је тетка, Гудурићева у центру је била спаљена, те две сам видео када сам пролазио на посао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате, како су те куће спаљене, на који начин?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То не знам, нисам видео како су коју запалили и како су спаљене, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете, рекли сте, помињали сте да сте имали пропуснице, да су вам служиле за кретање по селу. А и помињали сте да сте виђали ове војне контролне пунктове у селу. Објасните нам, овај, да ли сте те пропуснице које сте имали показивали на тим пунктовима или како?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Није то мени било потребно да њима покажем, доле на самом пункту у село, били су ови људи који су били чувари у задрузи, а овде горе, што господин Деветак каже, они су већ познавали мене и тог мајстора да ми идемо у пекару, није било потребно њима показати, једанпут си показао и довољно је било.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је било познато, значи пре тог догађаја 17.-ог, 18.-ог на минском пољу, да ли сте чули да су неки делови села око Ловаса били минирани, да има мина, минских поља околи?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То ја не знам, нисам ни чуо и не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате, да ли је у Ловасу у то време био уведен полицијски час?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Полицијски час је био.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Био је полицијски час, ми када смо и са посла ишли, нормално, знало се када је, у пет сати је полицијски, ми смо знали ићи и у десет, када су знали да ми радимо у пекари, па смо прошли.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У једном тренутку сте помињали да је и Ваша жена у том периоду радила, шта је она радила?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам рекао, ишла је кући ранити свиње.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само то?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Када је Славица поменула полицијски час, реците ми, на кога се то односио тај полицијски час, на све становнике, на одређене групе или?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: На све житеље Ловаса.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: На све житеље Ловаса, ми који смо живели у Ловасу, у пет сати је полицијски сат.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, односио се и на Хрватем и на Србе, без дискриминације.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Милио сам на Хрвате, ако је полицијски сат, ја не знам да ли су се они смели кретати, ја то не знам, јер ми смо, кажем, били у пекари, ми смо и после полицијског ишли кући, иаче нико нас није ометао да идемо, знали су да радимо доле и дуже, али да сам видео становништво после када смо ишли, никога, сем војске.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте виђали ни Србе на улици?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Само на стражи који су били.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте нам, овај, да је ону ситуацију одвајања људи уочи минског поља, да је Вама речено да Вине спадате, немате везе са тим, па ако бисте били љубазни да мало објасните, ко је одвајао и ко је Вама рекао и на основу чега сте Ви схватили да немате везе с тим?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам већ рекао да смо ја и мајстор дошли тамо, да је Дечвић рекао и био је и Деветак Љубан тамо, ми смо радни вод у пекари, ви не спадате овде, разумете, ја сам то рекао. Ко је одвајао даље, ми смо отишли, ја сам рекао, био је и питали су ме, је ли био мој брат, јесте, био је, али то вече се није вратио кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало појасните ову ситуацију, где се то дешава?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То се све дешава у кругу задружне радионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту Вам је Деветак и Девчић рекао, «ви сте радни вод»?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ту, ту, ту су они највише и били.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је Деветак или Девчић или обојица ко Вам то каже?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Девчић је рекао да ми не спадамо ту, радни вод смо, као у пекари. Било је још ту људи који су били радни вод, они су одвајали.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је одвајао ове друге?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не знам, ја Вам кажем, ја сам отишао.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете да је и Ваш брат био ту?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Па јесу ме питали, да ли је био мој брат, је био и он тамо, али опет кажем, није се вратио то вече кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Одвојили су радни вод неки који су били код Милића, неки су били у задрузи, неки су били, ја то не знам, ја сам отишао после.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, где је био Ваш брат?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он је био код Милића.

НАТАША КАНДИЋ: А сутрадан? То значи, био је распоређен у радни вод, да ли је тако?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Он где је сутрадан био, не знам, углавном је био распоређен да крух издаје.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли сте Ви видели ове који су одведени на минско поље?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Не могу видети када сам био у пекари, људи који су радили око пекаре, који су клали прасиће, који су цепали дрва, видели су, то није далеко од цесте, људи иду, рекли су, нико није знао да они иду на минско поље, ишли су брати грожђе, не на минско поље, нико није рекао да су ишли на минско поље, иду брати грожђе, тако је било речено.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је Вама рекао, којим поводом они иду?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Људи тако причају куда иду, ишли су, речено им је да иду брати грожђе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко дошао у пекару, тамо где сте правили хлеб да Вам каже, како сте чули то?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Дошао је једино тај добошар да у пет сати сви мушки се морају јавити у радиону задруге, има састанак и ми смо били нас двојица и речено је, ево како сам рекао, тако остајем при томе.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, овај, помињали сте беле траке и да су носили Хрвати, али да нису носили Хрвати који су имали неке

везе са Србима или носили униформе. Да ли су траке, када кажете Хрвати, да ли су носиле жене траке?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Јесу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели да су деца носила траке?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Новорођенчад.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Нисам видео, али моја жена је и деца, мислим, децу нисам видео да су носила, то не знам, али жене јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, какво је то посело? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете нешто да нам кажете, овај, о тој ситуацији да су жене и мушкарци ишли да беру кукуруз, грожђе, да ли знате о томе, о тим обавезним пословима?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Знам по причању супруге, она је то ишла радити.

НАТАША КАНДИЋ: Она је ишла радити?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Она је ишла радити, ја сам већ био одведен.

НАТАША КАНДИЋ: Молим, Ви сте већ били одведени?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам већ био одведен.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можда знате да ли сте, да ли Вам је рекла, да ли сте запамтили, да ли су сви ишли да обављају те послове или само неки?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Сви.

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете сви, на кога мислите?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: И на жене и на мушкарце.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Била је радна обавеза, и жене и мушкарци.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли мислите и на Хрвате и на Србе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ било питање, нема потребе да објашњавамо, рекао је да су само Хрвати ишли у радове.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Само Хрвати су ишли радити, јесте, то је точно.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли Ви знате ко је имао власт у селу, да ли је била цивилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било питање.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекао је да је Деветак, да је чуо да је он главни, али да ли је била цивилна или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам хтела да појаснимо, он је рекао Деветак и даље је тврдио Деветак, сада ако имате још нешто поводом тога.

НАТАША КАНДИЋ: Немам поводом тога, само поводом овога, кажите ми, ово Ваше одвођење за Шид у логор, да ли.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: То нема везе са предметом.

НАТАША КАНДИЋ: Он је из Ловаса одведен, није из Париза одведен у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли је, да ли сте Ви знали када сте вођени из Ловаса у Шид, да Ви идете, да Вас воде у неки логор или сте то сазнали у Шиду?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Мени је рекао Девчић, «када нећеш да признаш, идеш сада са Шљиванчанином за Шид» и рекао сам да ме је у центру оставио и изашао је ван, а возач ме је одвео тамо где је било сакупљање у кину и тамо сам провео шест дана и после одведен у Бегејце.

НАТАША КАНДИЋ: У то време када сте, овај, када сте Ви одведени из Ловаса, да ли је неко знао за неки логор од вас?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја мислим да није нико знао, нисам знао ни сам куда идем, а не да постоји логор.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: За тај 11.-ти што прича ујутру да су ти који су били у задрузи, полегали доле и да је пуцано на њих, да ли зна ко је пуцао?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Пуцали су Срби, нису Хрвати пуцали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ту преко у кров?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: По крову куће те.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А ко је са тог крова пуцао на њих?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја не знам ко је пуцао, само знам кога су довели. Да ли су они били горе или су их довели из куће, од некога или од њихове куће.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А на кога то мислите?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја не знам да су они били на тавану, не верујем.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Који они?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Дарко, ако причате о Дарку и Жељку.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Причате Ви, не ја. Да ли сте чули да им је пронађена пушка «калашњиков»?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: То ја не знам, то нисам чуо.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам више питања, само имам примедбу, госпођо, у Шиду није постојао логор, био је прихватни центар.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: У Шиду ја нисам ни рекао да је логор, него сам био у кину, а да сам ишао у Бегејце, је, у Бегејцима «Стајићево», то је логор био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао сведок, можда је мислио на ово, а помињао је за Шид да је тамо. Где сте тачно у Шид одведени, када сте доведени у Шид?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Рецимо тачно у центар доле, према Гибавцу, то је њихово кино било, са леве, са десне стране на самом ћошку. Сада је тамо нека трикотажа, тако сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, само да не испадне да је одведен у биоскоп.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам Вама рекао где сам био у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, губи нам се слика, господине Батаковићу, имате ли још нешто да изјавите што нико није питао, а Ви сматрате да је битно?

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Ја сам ту да ме питате, ја ћу Вам одговорити, што знам, што не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем Вам се што сте се одазвали позиву суда у Београду да сведочите.

Довршено сведочење.

Сведок МАТО БАТАКОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару. Режија, можемо да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару. Судија Курбел, да ли ме чујете?

Судија ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Да, да, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неку информацију само за сведоке који су сутра позвани да ли ће доћи. За једног сведока сте нам већ послали, Манду Кризманић неку документацију, интересује ме за овог другог сведока, Љубомира Солаковића?

Судија ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: За њега је уредна достава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уредна достава, у реду, довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 35 минута и
биће настављен дана**

**26. маја 2010. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих да вас питам, за оног сведока Станислава Фрањковића који је био први дан саслушан, ја сам накнадно од тужиоца добила његову изјаву пред Хашким тужилаштвом, није била у предмету. Да ли ви то имате? Уколико немате, да вам свима дамо и има једна изјава његова, 2008. године пред судом у Вуковару. То имате, то је на оном ЦД-у. Добро, поделиће вам записничар ову изјаву Станислава Фрањковића пред истражитељима Хашког тужилаштва, с обзиром да тужилац није доставио ни у истрази, ни на претресу, него сам ја утврдила накнадно да је има.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА